

har flere været underkastet Reparationer, der i enkelte Tilfælde har ligget omkring 500 Kr. pr. Ton. Og selv om Skibet kan siges „at være blevet som nyt“, saa er det kun tilsyneladende; det er dog et gammelt Skib og inden mange Aar maa det igen have en større Reparation, saa Driften af et saadant Skib, maa i det lange Løb give Underskud — og faar et saadant Skib en Skade, er denne altid langt mere indgribende og dyrere at reparere, end Tilfældet vilde have været med et nyt Skib. — Naar man saa ved, at der kan faas nye Skibe, indrettede efter Tidens Krav og af passende Størrelse (c. 150 Tons) med *fuld Udrustning og Motor* for c. 500 Kr. pr. Ton, maa det absolut synes at være klart for enhver, at der af samfundsmæssige Grunde maa sættes en Stopper for yderligere Indkøb af gamle Fartøjer.

Skibstilsynet oplyser endvidere, at man i nær Fremtid vil være nødt til at kassere de daarligste af vore Fiskefartøjer, og at i Løbet af 20 Aar vil saa godt som hele Færøernes Kutterflaade (de nyeste Skibe undtagne) være *utjenlig* til Havfiskeri-Drift. — Man mener derfor, at det netop nu er det rette Øjeblik til at gennemføre Regler for Anskaffelse af Fiskefartøjer, saaledes at vi for Fremtiden kan undgaa, at der her til Øerne indføres gamle Skibe, hvilket, som enhver vil kunne forstaa, uvægerligt maa føre til økonomisk Tab. Man regner derfor med, at Bevillingsmyndighederne vil yde rigelig Støtte til Anskaffelse af nye, hensigtsmæssigt indrettede Fartøjer. Man maa gaa ud fra, at der i de kommende 20 Aar maa skaffes Erstatning for den Tonnage, som man er sikker paa i dette Tidsrum vil blive sat ud af Drift; thi at Fiskeriet i en uoverskuelig Fremtid maa vedblive at være Basis for alt færøsk Erhvervsliv, er vel ganske indlysende.

Spørgsmaalet bliver saa, hvilken Type af Fartøjer der vil være mest hensigtsmæssig, og til hvis Anskaffelse man derfor bør kunne forvente rigelig Støtte af offentlige Midler.

Vi ser helt bort fra den Mulighed at underkaste de nuværende gamle Kuttere en Hovedreparation, idet en saadan i Regelen vil blive dyrere end en Nybygning; og de gamle Skibe er lidet hensigtsmæssige efter den Udvikling, Fiskeriet har taget.

Hvad angaar Havfiskeriet, synes Tidens Løsen at være Trawlfiskeri, drevet med store hurtigsejlende Damptrawlere. Paa Island har man realiseret alle de gamle Sejl- og Motorkuttere og har nu en fuldt moderne, efter Landets Størrelse særdeles talrig Trawlerflaade. Ogsaa her paa Færøerne er der i vide Kredse Stemning for fra Kutterdrift at gaa over til Trawlerdrift, idet man særlig viser hen til, at der med ret faa Trawlere vil kunne gøres samme Fangst som med hele den nuværende Kutterflaade. — Vi tror dog, at denne Tyrketro paa Trawlere som de eneste brugelige Fartøjer til Fiskeri mere bunder i Utilfredshed med de nuværende daarlige Fangstfartøjer end i en rolig og klar Vurdering af Trawlerdriftens Fordele og Ulemper.

Ogsaa indenfor Skipperforeningen har der til Tider rejst sig Røster til Fordel for en almindelig Afløsning af Kutterfiskeriet med Trawlfiskeri. Efter grundig Overvejelse mener vi dog at kunne fastslaa, at fra et samfundsekonomisk Synspunkt vil dette ikke være heldigt, men at de Fartøjer, der vil være mest tjenlige til vore Forhold, vil, foruden mindre Fartøjer til Sildefiskeri, være større nye Fartøjer (ca. 150 Tons) med kraftig Motor, idet saadanne Skibe vil kunne anskaffes for en rimelig Pris og egne sig til al Slags Fiskeri undtagen det egentlige Trawlfiskeri. Trawlere er uhyre kostbare, baade hvad angaar Anskaffelsen af saadanne og — særlig — Driften af dem. En moderne Trawler af samme Type som de, der fisker i islandske Farvande, koster ca. 300 000 Kr., og den Kapital, som vil kræves til Anskaffelse af kun et ringe Antal, vil løbe op i flere Millioner. Skulde der dog være kapitalstærke Selskaber, der vilde sætte Trawlere i Drift herfra, vil det kun være glædeligt, og vi mener, at det vilde være ønskeligt at have et Par Trawlere gaende ud fra de større Pladser her paa Øerne. Men at basere alt vort Fiskeri paa Trawlerdrift mener vi vil være absolut farligt. Driften er dyr og kræver stor Fangst med høje Priser for ikke at give Underskud. At England, Tyskland og lignende Lande kan have Fordel af at drive Trawlfiskeri, hidrører nok fra følgende: Trawlere bliver bygget i selve Landet; det skaffer Arbejde til mange Hænder. De bliver repareret i selve Landet; hele Udrustningen, Proviant og — fremfor alt — Kul fremskaffes i selve Landet — atter Arbejde til Tusinder. — Det hænder nok saa ofte, at et Trawlerselskab gaar fallit; men saa tager et andet fat. Forholdene er vel oftest, at det er Bankerne, der faktisk ejer Trawlere, og som lejer dem ud til Selskaber, der saa prøver, hvor længe de kan klare den vanskelige Drift. Er det gode Fangstaar, er der god Fortjeneste,